

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16887-07-19 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

יוספה טמיר ברק

נאשמים

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 09 יולי 2023

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום מתוקן (להלן: "כתב אישום") המייחס לנאשמת ביצוע 10 עבירות לפי סעיף 117(א)6 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") יחד עם סעיפים 67 ו-88(א) לחוק מע"מ וסעיפים 20 ו-23(ב)1 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות").

בחלק הכללי לכתב האישום נטען, כי הנאשמת מפעילה עסק ליחסי ציבור ונרשמה כ"עוסק מורשה". הנאשמת לא הגישה במועד, במודע, כנדרש על פי חוק מע"מ והתקנות, דוחות תקופתיים לתקופה שבין 6/16 ל-12/18. עוד נטען בכתב האישום, כי דוחות 6/16, 8/16 הוגשו באיחור ושולם מס חלקי ויתר הדוחות הוגשו ללא תשלום מס וסך המס שלא שולם 46,213 ₪.

הנאשמת לא חלקה על המיוחס לה בכתב האישום ועתרה לבטל את כתב האישום מכוח טענת הגנה שעניינה הגנה מן הצדק.

מטעם ההגנה העידו לענין טענת הגנה מן הצדק הנאשמת והממונה האזורית של מע"מ ת"א-מרכז, רו"ח אפרת אורנשטיין (להלן: "אפרת"). כן הוגשו מוצגים על ידי התביעה וההגנה.

בתמצית אציין, כי ב"כ הנאשמת עתר בסיכומיו לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק וטען, כי ממכלול הראיות והעדויות שהובאו עולה, כי כתב האישום נולד בעוולה, שכן המאשימה פתחה בחקירה פלילית כנגד הנאשמת בשל גחמת עובד מע"מ שהפעיל את סמכותו לחקור את הנאשמת ללא הנחיות ואמות מידה סדורות וקבועות מתי יש לפתוח בחקירה והמאשימה הפעילה

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 שלא בתום לב את סמכותה לבחור בדרך של הליך פלילי על פני הליך אזרחי ומנהלי. ההחלטה
2 לפתוח בחקירות באזהרה כנגד הנאשמת נעשתה מתוך מניע כוחני ורצון להשתיק את הנאשמת,
3 לאור ריבוי תלונות של הנאשמת כנגד עובדי מע"מ. בנוסף, לא אפשרו לנאשמת להסיר את החוב
4 בדרך של הסדר תשלומים ובהמשך על ידי תשלום שוברים, עובר לכתב האישום, וזאת בחוסר
5 הגינות ובחוסר תום לב, ובכך פגעו פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות. עוד טען, כי לאור
6 הראיות שהובאו, המאשימה אינה יכולה ליהנות מחזקת תקינות מנהלית, ומשכך מוטל על כתפיה
7 הנטל להפריך את טענות הנאשמת. התנהגות המאשימה כלפי הנאשמת היתה לא סבירה, לא
8 הגונה וגובלת בהתעמרות. בנוסף טען, כי ניהול ההליכים בתיק במשך 4 שנים הינו הליך רודפני,
9 אכזרי וחוסר תום לב וכן טען, כי מדובר בזוטי דברים.

10
11 בתמצית אציין, כי ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה, כי הנאשמת לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא
12 הוכיחה, כי עומדת לה טענת הגנה שעניינה הגנה מן הצדק ועתרה לדחות את עתירת ההגנה
13 לביטול כתב האישום, ולהרשיע את הנאשמת על יסוד הודייתה במיוחס לה בכתב האישום. ב"כ
14 המאשימה טענה שהמאשימה פעלה בהתאם לסמכותה הן בהגשת כתב האישום כנגד הנאשמת
15 והן בהתנהלות מול הנאשמת לפני הגשת כתב האישום, לרבות בכך שפתחה חקירה פלילית.
16 האכיפה שננקטה כנגד הנאשמת, האזרחית והפלילית, משנת 2016 ועד להגשת כתב האישום,
17 ננקטה כדין, במתינות יתרה ותוך התחשבות בנאשמת. הנאשמת לא סבלה מיחס מפלה לרעה,
18 וכלשונה: "ואם כבר ההיפך הוא הנכון... נתנו לה הזדמנויות חוזרות ונשנות לפחות מאז שנת 2016
19 לעצור את התנהלותה העבריינית... ולהסיר את המחדלים" (סעיף 2 לסיכומי המאשימה). עוד
20 טענה, כי לא עלה בידי הנאשמת לסתור את חזקת התקינות המנהלית העומדת למאשימה.

21
22 בנוסף טענה, כי מהראיות שהובאו עולה, כי על הנאשמת הוטלו 7 קנסות מנהלים בשנים 2012-
23 2015 בגין אי הגשת דוחות במועד. על פי הנחיות היועמ"ש להפעלת חוק העבירות המנהליות
24 4.3041 (להלן: "הנחיית היועמ"ש") וסעיף 1 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1986 (להלן:
25 "חוק העבירות המנהליות"), אין הקניה לעבריין שיוטל עליו קנס מנהלי ושלא יוגש כנגדו כתב
26 אישום. הנחיית היועמ"ש קובעת רשימה לא סגורה של נסיבות וטעמים שיש בהם להצדיק הגשת
27 כתב אישום בעבירה מנהלית, לרבות היעדר הרתעה במקרה שהעבריין ממשיך לבצע עבירות,
28 למרות שהוטלו עליו קנסות מנהליים בעבר, כאשר בענייננו הוכחו הנסיבות אשר הצדיקו הגשת
29 כתב אישום כנגד הנאשמת. עוד טענה, כי הנאשמת הגישה דוחות באיחור ללא תשלום, ובנסיבות
30 אלו לא מוטלים קנסות מנהלים כעולה מעדות אפרת. יתרה מזו, לאחר הגשת כתב האישום
31 הנאשמת יכלה לפנות בבקשה לשוב לאפיק מנהלי, אולם נמנעה מלעשות זאת. מעדות אפרת עולה,
32 שהמאשימה נקטה כנגד הנאשמת בפעולות אכיפה מנהליות ופליליות בהדרגה, בהתאם להנחיות
33 פרקליט המדינה 1.1 שעניינן "אי פתיחה בחקירה או סגירת תיק בעילת נסיבות הענין בכללותן

*** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 אינן מתאימות לפתיחה בחקירה/העמדה לדין" (להלן: "הנחיות פרקליט המדינה"), ביחד עם
2 הנחיות היועמ"ש. משלא תיקנה הנאשמת דרכיה והוסיפה לבצע עבירות ולצבור מחדלים, היא
3 נחקרה בחודש נובמבר 2018 בגין ביצוע עבירות, ומאחר והמשיכה לבצע שתי עבירות נוספות,
4 נחקרה הנאשמת בשנית בחודש יוני 2019. לפיכך, המאשימה פעלה כדין, משיקולים מוצדקים
5 ועניינים.

6
7 לעניין הטענה בדבר התנהלות המאשימה הלא תקינה בפן האזרחי עובר להגשת כתב האישום
8 ולאחריו, בעניין הסדרי תשלום ופריסת חוב מס, הפנתה המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון
9 בערעור אזרחי שהגישה הנאשמת נ' מנהל מע"מ, 2066/20 (ת/6), אשר דחה את טענות הנאשמת
10 בענין זה. כן הפנתה לנוהל הסדרי פריסת תשלומים לסילוק חובות מס של עוסקים מיום 3.1.19
11 (ת/2), כשמהראיות עולה, שהמאשימה הקלה עם הנאשמת לפני משורת הדין, ולפיכך יש לדחות
12 את טענת ההגנה שעומדת לנאשמת טענת הגנה מן הצדק בנושא זה. עוד טענה, כי חקירות
13 הנאשמת והגשת כתב האישום, לא נבעו על רקע הגשת תלונות של הנאשמת למבקר המדינה
14 ולמבקר מע"מ, ונבעו מאי עמידה של הנאשמת בהסדרי תשלום, וכן בשל כך שהנאשמת המשיכה
15 לבצע עבירות.

16
17 בנוסף הפנתה לפסיקה וטענה, כי הנאשמת לא עומדת בתנאים המצטברים הנדרשים על מנת
18 ליהנות מטענת ההגנה שעניינה זוטי דברים. כן סקרה את התנהלות הנאשמת במהלך 4 שנים,
19 אשר הביאה להתמשכות ההליכים.

20
21 דיון והכרעה:

22
23 דוקטרינת ההגנה מן הצדק הוכרה לראשונה בפסיקה בע"פ 2910/94 מדינת ישראל נגד יפת ואח'
24 פד"י נ(2)221, והורחבה בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' א' בורוביץ ואח', פד"י נ"ט(4)776 (להלן:
25 "בורוביץ").

26
27 בשנת 2007 אומצה דוקטרינת ההגנה מן הצדק על ידי המחוקק והוספה לרשימת הטענות
28 המקדמיות בסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי {נוסח משולב}, התשמ"ב-1982 (להלן:
29 "החסד"פ").

30
31 "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק
32 והגינות משפטית".

33

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 בע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' אהרון לימור (4.9.17) נקבע, כי אף בגדרה של הוראת החוק
2 החדשה, המבחנים שנקבעו בבורוביץ ימשיכו להנחות את בית המשפט בבואו לבחון האם יש לקבל
3 טענה של נאשם לפי סעיף 149(10) לחסד"פ.

4
5 עוד נקבע בפסיקה, שגם לאחר הוספת סעיף 149(10) לחסד"פ, טענה שעניינה ביטול כתב האישום
6 מטעמי הגנה מן הצדק, תתקבל רק במקרים נדירים ביותר, לאחר בחינה תכליתית ומהותית של
7 כלל הנסיבות שבמקרה הנתון, כאשר יתברר שלא ניתן להבטיח לנאשם משפט הוגן, וכי בניהול
8 ההליך הפלילי תהא פגיעה ממשית בתחושות הצדק וההגינות.

9
10 מהותה של ההגנה מן הצדק נקבעה בבורוביץ, כצורך "בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק
11 והוגן". עוד נקבע בבורוביץ, כי המבחן ליישומה הוא בעריכת איזון נאות בין מכלול הערכים,
12 העקרונות והאינטרסים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי, כשאלו מול אלו ניצבים האינטרס
13 הציבורי שבהבאת עבריינים לדין ומיצוי הדין עמם, מחד גיסא, והאינטרס של שמירה על זכויות
14 היסוד של הנאשם ועל טוהר ההליך השיפוטי, מאידך גיסא.

15
16 בבורוביץ נקבע מבחן בן שלושה שלבים להחלטה של ההגנה מן הצדק במקרה הנתון:

17
18 בשלב הראשון- זיהוי הפגמים, אם נפלו כאלה, בהליך שנקט נגד הנאשם ועוצמתם, במנותק
19 משאלת אשמתו או חפותו.

20
21 בשלב השני יש לבחון את משקל הפגמים והאם בהמשך ניהול ההליך הפלילי חרף הפגמים, יש
22 משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, תוך שקילת האינטרסים השונים.

23
24 בשלב שלישי- באם מתרשם בית המשפט, כי קיומו של ההליך כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק
25 וההגינות, עליו לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר, מאשר
26 ביטולו של כתב האישום.

27
28 בפסיקה מאוחרת לבורוביץ נקבע, כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק ככלל, אינן מוגבלת בקיומו של
29 מניע פסול העומד בבסיס פעולת הרשות והגנה הורחבה גם למקרים בהם נפלו מחדלים במעשי
30 הרשות או נפל פגם בהעמדה לדין בשל מעשיה הרשלניים {ראה לענין זה רע"פ 1611/16 מדינת
31 ישראל נ' יוסף יוסי ורדי (31.10.18)}.

32
33 האם המאשימה פעלה על פי חוק העבירות המנהליות ובהתאם להנחיות היועמ"ש בהגישה כתב

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

אישום כנגד הנאשמת:

1
2
3 אין מחלוקת, כי עבירה לפי סעיף 117(א)6 יחד עם סעיפים 67 ו-88(א) לחוק מע"מ וסעיפים 20 ו-
4 23(ב)1 לתקנות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום סווגה כעבירה מנהלית. בבג"צ 5537-91
5 אליהו אפרתי נ' כרמלה אוסטפלד (3.6.92) נקבע כי דרך המלך בעבירה שנקבעה כעבירה מנהלית
6 הינה להטיל על מבצעי העבירה קנס מנהלי.

7
8 סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, מקנה למאשימה סמכות להגיש כתב אישום בגין ביצוע עבירה
9 שסווגה כמנהלית, אם היא סבורה שהנסיבות מצדיקות זאת ומטעמים שירשמו, וככל שלא
10 נמסרה הודעה לחשוד על הטלת קנס מנהלי. בהנחיית היועמ"ש לגבי נסיבות המצדיקות הגשת
11 כתב אישום בעבירה מנהלית נכתב בסעיף 5.2.6 כי מדובר ברשימה בלתי ממצה של שיקולים, ובין
12 השיקולים שפורטו בהנחיית היועמ"ש, העובדה כי הטלת קנס מנהלי בעבר לא הרתיעה את אותו
13 אדם לחזור ולבצע את אותן עבירות מנהליות, חרף קנסות מינהליים שהוטלו עליו.

14
15 מעדות אפרת, נ/5 ו-ת/18, הוכח כי בין השנים 2012 ל-2015, הוטלו על הנאשמת 7 קנסות
16 מנהליים בגין אי הגשת דוחות במועד. עוד הוכח מהראיות שהובאו בפניי, לרבות עדות הנאשמת,
17 כי בטרם הגשת כתב האישום הנאשמת שילמה חלק מהמע"מ שהיה עליה לשלם ב-2 דוחות
18 תקופתיים מתוך 10 דוחות תקופתיים שהוגשו באיחור ולא שילמה כלל את המע"מ שהיה עליה
19 לשלם ב-8 מתוך 10 הדוחות התקופתיים נשוא כתב האישום אותן הגישה באיחור.

20
21 מעדות אפרת שלא נסתרה עולה, כי ניתן להטיל קנס מנהלי רק לאחר שהעוסק אשר מבצע עבירה
22 של אי הגשת דו"ח במועד, מגיש את הדו"ח שלא הגיש במועד, בצירוף תשלום המע"מ.

23
24 עולה מהראיות שהובאו בפניי, כי הנאשמת חזרה לבצע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, וכי
25 קנסות מנהליים שהוטלו עליה עד לשנת 2015, לא הרתיעו אותה, מלחזור ולבצע עבירות. לפיכך
26 אני קובעת, כי המאשימה פעלה בהתאם לחוק העבירות המנהליות ולהנחיות היועמ"ש 5.2-5.2.6
27 בכך שהגישה את כתב האישום כנגד הנאשמת.

28
29 ג. אני דוחה את טענת ההגנה בסיכומיה, כי יש לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק
30 בכך שלא אפשרו לנאשמת להסיר את החוב בדרך של הסדר תשלומים וכן על ידי תשלום בשוברים
31 עובר לכתב האישום, וזאת בחוסר הגינות ובחוסר תום לב, ובכך פגעה המאשימה פגיעה ממשית
32 בתחושת הצדק וההגינות, ולהלן נימוקיי:
33

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 מעדות הנאשמת, עדות אפרת ומהמסמכים שהוגשו דוגמת (ת/3, ת/7, ת/17 ו-ת/19) עולה, כי אין
2 מחלוקת שהנאשמת פנתה למאשימה בבקשה להגיע להסדרי תשלום עם המאשימה בגין דוחות
3 שלא הגישה במועד, בטרם הגשת כתב האישום.

4
5 מעדות הנאשמת, מעדות אפרת וממוצגים דוגמת: ת/3, ת/14, ת/15, ת/16, ת/17 ו-ת/19 עולה, כי
6 בטרם זימונה של הנאשמת לחקירה באזהרה, נערכו עם הנאשמת הסדרי תשלום לסילוק חובות
7 מס, בהתאם לנוהל הסדרי תשלומים לסילוק חובות דוגמת ת/2. כשחלק מההסדרים עם
8 הנאשמת נערכו על ידי סמנכ"לית אכיפה וגביה, מכוח סמכותה לחרוג מהנהלים על פי סעיף 116
9 לחוק מע"מ. עוד עולה, כי הנאשמת לא עמדה בהסדרי התשלומים ובהסדרים החריגים שאפשרו
10 לה לשלם בשוברים. מהראיות שהובאו בפניי, לא מצאתי שהנאשמת הוכיחה שהופלתה בהסדרי
11 תשלום שנעשו עימה ביחס לעוסקים אחרים ולא הוכיחה חוסר הגינות וחוסר תום לב בעריכת
12 הסדרי תשלומים או בהסדרים של תשלום בשוברים. לטעמי, מההסדרים שנעשו עם הנאשמת
13 עולה כי עובדי מע"מ, לרבות סמנכ"לית אכיפה וגביה, התחשבו במצבה הכלכלי ובנסיבותיה
14 האישיות של הנאשמת, תוך שלנגד עיניהם האינטרס הציבורי בגביית כספי המע"מ ובאכיפה
15 שוויונית.

16
17 אני דוחה את טענת ההגנה בסיכומיה, כי יש לבטל את כתב האישום כנגד הנאשמת בשל טענת
18 הגנה מן הצדק שעניינה, כי כתב האישום נולד בעוולה בכך שהמאשימה פתחה בחקירה פלילית
19 כנגד הנאשמת בשל גחמת עובד מע"מ שהפעיל את סמכותו לחקור את הנאשמת ללא הנחיות
20 ואמות מידה סדורות וקבועות מתי יש לפתוח בחקירה, בכך שהמאשימה הפעילה שלא בתום לב
21 את סמכותה לבחור בדרך של הליך פלילי על פני הליך אזרחי ומנהלי, ושהחלטה לפתוח
22 בחקירות באזהרה כנגד הנאשמת נעשתה מתוך מניע כוחני ורצון להשתיק את הנאשמת, לאור
23 ריבוי תלונות שלה כנגד עובדי מע"מ, ולהלן נימוקיי:

24
25 אפרת בתשובה לשאלה, מתי תיק של עוסק שביצע עבירה לפי סעיף 117(א)6 לחוק מע"מ עובר
26 לחקירה פלילית, השיבה: "זה תלוי בגובה המס שנובע מאותו דיווח, זה תלוי בהאם מדובר בעוסק
27 שהוא רצידייוסט כל הזמן מגיש דוחות באיחור או מגיש דוחות ולא מצרף תשלום או לא מגיש
28 דוחות זה בדרי"כ השיקול... יש כללים אבל גם למנהל שיקול דעת מתי להעביר לחקירה" (עמוד
29 93, שורות 10-3). עוד השיבה, שיש הבדל בין עוסק שמנסה להסיר חוב לעוסק שמתעלם. אין
30 הנחיות מתי להעביר לחקירה: "יש שקול דעת האם להזמין לחקירה ולעבור להליך הפלילי או
31 לא... ההנחיות הכתובות הן בחוק וזה מה שמלווה אותנו יש הנחיות לגבי הסכומים של החוב מתי
32 יוגש כתב אישום, מתי אני עוברת לחקירה... אני לא סתם אחקור בן אדם כשאני לא רוצה בסופו
33 של יום להגיש כתב אישום" (שם, שורות 28-22). עוד השיבה, כי הם לא מזמינים לחקירה כדי

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16887-07-19 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 ליצור לחץ, אינה זוכרת אם יש לה הנחיות בכתב, "הנחיה והוראה שהיא נכונה לכל המשרדים.
2 דברים שאני פועלת שנים, לזכור אם יש לי אותם בכתב אני לא זוכרת" (עמוד 94 לפרוטוקול,
3 שורה 14). כן השיבה, כי לאחר שמתחילה חקירה פלילית מסיימים חקירות, מעבירים בדרך כלל
4 לאחר כחודש לתביעה פלילית, ושכל עובד מע"מ רשאי לפתוח בחקירה פלילית.

5

6 לאור עדות אפרת, ומאחר ולא הוגש נוהל או הנחיה, באילו נסיבות על עובד מע"מ לפתוח
7 בחקירה פלילית, אני קובעת כי הנאשמת הוכיחה, כי החקירה הפלילית כנגדה נפתחה ללא נהלים
8 כתובים, ולטעמי מדובר בפגם שעוצמתו אינה נמוכה. אני סבורה, כי אין בטענת ב"כ המאשימה
9 בסיכומיה שחוקר מע"מ אשר פתח בחקירה פלילית כנגד הנאשמת, פעל בהתאם להוראות
10 החסד"פ ובהתאם להנחיות פרקליט המדינה, כדי לקבוע שאין פגם בהתנהלות המאשימה, שכן
11 אין בחסד"פ ובהנחיות פרקליט המדינה הנחיות סדורות באילו נסיבות יש לפתוח בחקירה פלילית
12 כנגד עוסק המבצע עבירה שסוגה כעבירה מנהלית לעניין העברת העבירה שסוגה כמנהלית
13 לחקירה פלילית כנגד העוסק. לפיכך מצאתי, כי הנאשמת הוכיחה שנפל פגם בהתנהלות
14 המאשימה בפתיחת חקירה פלילית כנגד הנאשמת. יחד עם זאת, לא מצאתי שיש בפגם זה כדי
15 להוות פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות המצדיק ביטול כתב האישום. הנאשמת גבתה
16 מע"מ מלקוחותיה ולא העבירה את כספי המע"מ למאשימה, ובכך פגעה בקופת המדינה. יתרה
17 מזו, על הנאשמת הוטלו בטרם נפתחה חקירה פלילית קנסות מנהליים, אשר לא הרתיעו אותה
18 לחזור ולבצע את אותן עבירות, ולהמשיך לפגוע בקופת המדינה. הנאשמת לא עמדה בהסדרי
19 תשלום ולא שילמה את המע"מ בגין הדוחות נשוא כתב האישום בטרם זימונה לחקירה. לפי חוק
20 ההנחיות המנהליות והנחיות היועמ"ש ניתן היה להגיש כנגדה כתב אישום, כשעל מנת לא לפגוע
21 בזכותה להליך הוגן ולאפשר לה להתגונן כראוי, היה על חוקרי המאשימה לזמנה לחקירה
22 באזהרה. לפיכך, ותוך שאני מאזנת בין אינטרסים שעניינם הזכות להליך הוגן והאינטרס הציבורי
23 להרתיע עוסקים מלבצע עבירות על חוק מע"מ ולהימנע מגזלת הקופה הציבורית, לא מצאתי שיש
24 בפגם זה כדי להביא לביטול כתב האישום. יחד זאת אני סבורה, שיש בפגם זה כדי להקל בעונשה
25 של הנאשמת בבואי לגזור את דינה.

26

27 אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו, כי ההחלטה לפתוח בחקירה כנגד הנאשמת נעשתה
28 מתוך מניע כוחני ורצון להשתיק את הנאשמת לאור ריבוי תלונות שלה כנגד עובדי מע"מ. אציין,
29 כי החקירות של הנאשמת לא הוגשו כראיה ע"י הצדדים. אולם מסיכומי ב"כ הצדדים עולה, כי
30 הנאשמת נחקרה לראשונה ב-11/18. מ-1/נ-18 עולה, כי הנאשמת הגישה תלונה למבקר המדינה ביוני
31 2019 ומ-8/ת-18 עולה, כי הנאשמת הגישה תלונה למבקר רשות המסים ב-27.5.19, דהיינו החקירה
32 הראשונה של הנאשמת נערכה בנובמבר 2018 ללא קשר לתלונותיה למבקר המדינה ולמבקר רשות
33 המסים. לפיכך מצאתי לדחות את טענת ההגנה. בנוסף לא מצאתי פגם בזימון הנאשמת לחקירה

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16887-07-19 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 נוספת אשר מסיכומי המאשימה עולה, כי נחקרה בהם על עבירות חדשות שביצעה. אני סבורה, כי
2 ככל שהנאשמת המשיכה לבצע עבירות חדשות, זהות לעבירות בגינן נחקרה בחקירה הראשונה
3 באזהרה, ועל מנת שלא להגיש 2 כתבי אישום נפרדים, היה מקום לזמן בשנית את הנאשמת
4 לחקירה ביחס לעבירות החדשות, והנאשמת לא זומנה בשנית לחקירה מתוך מניע כוחני ורצון
5 להשתיק את הנאשמת לאור תלויות שלה כנגד עובדי מע"מ.

6
7 אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו, כי אופן ניהול ההליך בתיק נשוא הכרעת הדין במשך
8 4 שנים על גבי 21 ישיבות, העובדה כי הנאשמת נחקרה בחקירות נגדיות במשך 3 ישיבות על ידי 3
9 פרקליטות שונות, מעלה כי מדובר בהליך רודפני, אכזרי וחסר תום לב.

10
11 מעיון בפרוטוקולים שהתנהלו בפני מותב אחר ובפני עולה, כי את הנאשמת ייצגו 2 סגורים אשר
12 שוחררו לבקשת הנאשמת, בחלק מהדיונים יצגה הנאשמת את עצמה, וביום 28.8.21 מונה עו"ד
13 ברקאי מטעם הסגוריה הציבורית לייצגה. עוד עולה, כי הנאשמת הודתה ביום 9.12.19 בפני
14 מותב אחר במיוחס לה בכתב האישום, חזרה מהודייתה ביום 2.7.20, הגישה מספר בקשות שונות
15 להגנה מן הצדק וכן בקשות לפי סעיף 108 ו-74 לחסד"פ. בנוסף, בתקופת ניהול התיק, פרצה מגפת
16 הקורונה והיתה לכך השלכה גם לתיק זה. לפיכך, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה
17 בניהול ההליך.

18
19 אני דוחה את טענת ההגנה שהועלתה לראשונה בסיכומים, כי עומדת לנאשמת הגנה של זוטי
20 דברים.

21
22 סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע:

23
24 "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו
25 והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

26
27 אין מחלוקת, כי הנאשמת לא הגישה 10 דוחות מע"מ תקופתיים בתקופה שבין 6/16 ל- 12/18, 2
28 מהדוחות הוגשו באיחור, כשחלק מהמס שולם לפני הגשת כתב האישום ו-8 דוחות לא שולמו כלל,
29 כשסכום המס שלא הועבר למאשימה הינו 46,213 ₪.

30
31 בפסיקה נקבע, כי יש להחמיר עם עברייני מס הפוגעים בערכים מוגנים, שעניינם שמירה על
32 הקופה הציבורית, על אי דיווח במועד ופגיעה בעקרון השוויון בנטל המס. לטעמי הנאשמת
33 במעשיה גזלה עשרות אלפי שקלים מהקופה הציבורית ופגעה בערכים המוגנים, ולפיכך אין

*** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-07-16887 מדינת ישראל נ' טמיר ברק

תיק חיצוני:

1 מדובר במעשה קל ערך. לפיכך אני קובעת, שהנאשמת לא הוכיחה ברמה הנדרשת כי מדובר בזוטי
2 דברים. [ראה לענין זה לדוגמה רע"פ 1875/98, 1890/98 אורן בנגב מתכות ואח' נ' מדינת ישראל,
3 פד נד(4) 529, רע"פ 519/89 משה אשר נ' מדינת ישראל (10.1.90)].
4
5
6

7 סוף דבר:

8
9 לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את עתירת ההגנה לבטל כתב אישום בשל טענת הגנה שעניינה
10 הגנה מן הצדק, וכן לא מצאתי לזכות את הנאשמת מכוח הגנה של זוטי דברים.
11

12 בהעדר מחלוקת, שהנאשמת ביצעה את המיוחס לה בכתב האישום, אני מרשיעה את הנאשמת
13 בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ ביחד עם
14 סעיפים 67 ו-88(א) לחוק מע"מ וסעיפים 20 ו-23(ב)(1) לתקנות.
15
16
17
18

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט